

jeg trøfter mig til at kunne bevise det med gode Grunde. Den ærede Ordførers Meningsskæller begyndte under Debatten her i Salen, medens det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Bertelsen) havde Ordet, paa en ironisk Maade at tale om Mindretallet. Vi skulde nok have Ordet alle syv, sagde de, og at det er et besynderligt Mindretal. Det har en Ordfører, men det overlader ikke til ham at forsvare det, man skal forsvare, og Udviklingen af de forskellige Standpunkter. Det fandt man overordentlig besynderligt og, som det lod til, overordentlig latterligt. Jeg havde nu antaget, at det var enkelte Medlemmer omkring i Salen, som kunde finde paa af en eller anden Grund at finde det saa komisk, at Medlemmerne af et Mindretal fandt Anledning til at forsvare sig, naar de vare angrebne; jeg havde i det mindste ikke troet, at Ordføreren for Flerlallet var af den samme Ansættelse efter den Tale, han holdt i Lørdags, men det fik jeg Bevis paa i Gaar. Da han havde Ordet i Gaar, ytrede han nemlig, ogsaa i en ironisk Tone, at nu havde 5 af de 7 Mindretalsmedlemmer haft Ordet i denne Sag for at forsvare sig. Jeg skal dog henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at naar han paa en haanlig Maade doler over, at Mindretallets Medlemmer selv forsvare sig over for de Angreb, han har rettet mod dem, og ikke overlade Forsvaret til den Ordfører, Mindretallet selv har valgt, saa kommer det bl. a. deraf, at han i den Tale, han holdt i Lørdags, ikke har henvendt et eneste Ord til Mindretallets Ordfører, ikke har henvendt en Linie til ham. Da han havde talt nogen Tid om Bygninger og Stilladser og andre Ting, som han kunde finde paa at sammenligne Dagsordenen med, begyndte han med at henvende sig til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds, og da han var færdig med at angribe ham og hans Standpunkt, begyndte han med det ærede Medlem fra Odder (Beth-Gøspensen), og da han var færdig med ham, begyndte han at tale om den store Uretfærdighed og Uret, de begif, der repræsenterer de store Kredse her i Landet, og som ikke ville gaa med til den Ordning, som det ærede Medlem og hans Venner foreslaa. Det turde vel da ikke være helt meningsløst at antage, at naar han taler om dem, der repræsenterer de store Kredse, er det mig, han sigter til. Der faldt vel ogsaa et og andet lille Stip, som det ærede Medlem fra Langeland (Guldbrandsen) kunde tage sig af. Man ser heraf, at Flerlallets Ordfører har ikke holdt sig den gamle parlamentariske Skik efterrettelig at henvende sig til Mindretallets

Ordfører og polemisere mod ham om det Standpunkt, der er udviklet i Betænkningen. Han har heller ikke indskrænket sig til at forsvare sit eget og sine Meningsskællers Standpunkt, nej, han har angrebet Mindretallets Medlemmer en for en. Efter at han nu har gjort det, komme han og hans Meningsskæller saa og ironisere paa en haanlig Maade over, at vi tage til Genmæle alle 5, og mene, at det er sært, vi ikke gjorde det alle 7. Det turde maaste ikke være af Vejen at minde de Herrer om, at det er ikke en Skolestue, vi ere i. Vi kunne vel alle tænke os en saadan Situation, hvor en eller anden Myndighed, f. Eks. i vor Barndom vor Fader, eller i vor Skoletid vor Lærer, kunde stille sig truende op og sige: Svarer du igen, din næsvise Knægt, skal jeg lære dig Respekt lige over for din Lærer eller Udydighed lige over for din Fader. Men saaledes er det jo ikke her. Vi ere jo dog komne saa meget til Selskaar og Alder, at naar man kritiserer os og drager vort Standpunkt frem saaledes, som den ærede Ordfører gjorde det i Lørdags, hvorefter vi igen. Saa kunne jo de Herrer lade haant om det saa meget, de ville, og kunne tro, at de i vort Sted vilde have ti stille og ageret. Prigeknaben for den ærede Ordfører. Men det er ikke Tingets Opgave at gøre det. Jeg kan forsikre det ærede Flerlallet og den ærede Ordfører om, at i det mindste i denne Samling vil der være een Mand til Stede her i Tinget, som aldrig nogen Sinde vil skamme sig over, at han ikke til en vis given Tid har kunnet slutte sig til det Standpunkt, som den ærede Ordfører og hans Meningsskæller have fundet for godt at indtage og fundet det muligt at gennemføre i en bestemt given Sag. Hvis han finder, at noget ikke er rimeligt, saa stammer han sig ikke over at undlade at give det sin Tilslutning, og han vil ogsaa have Mod til at staa frem her i Salen og sige, at han ikke har kunnet komme til den Erkendelse, at dette var urigtigt. Efter den Tid, naar vi have haft de ny Valg, kan det jo være — det vil sige, hvis denne Valgfredslov bliver gennemført — at der vil skabes — og det er efter min Mening aabenbart det, som tilsigtes med dette Forslag — et dydigt Folketing, som, naar det ærede Flerlallets Ordfører har talt, bukter og siger: „Allah er stor!“ som Tyrken siger. Det kan være, at det er en Tilstand, som de Herrer tilstræbe. Og de have sandelig lagt det godt til Rette efter min Mening med deres Forslag. Men det er ikke den Tilstand, jeg ønsker der skal blive i vort Land eller i det danske Folketing. Jeg ønsker, at man der